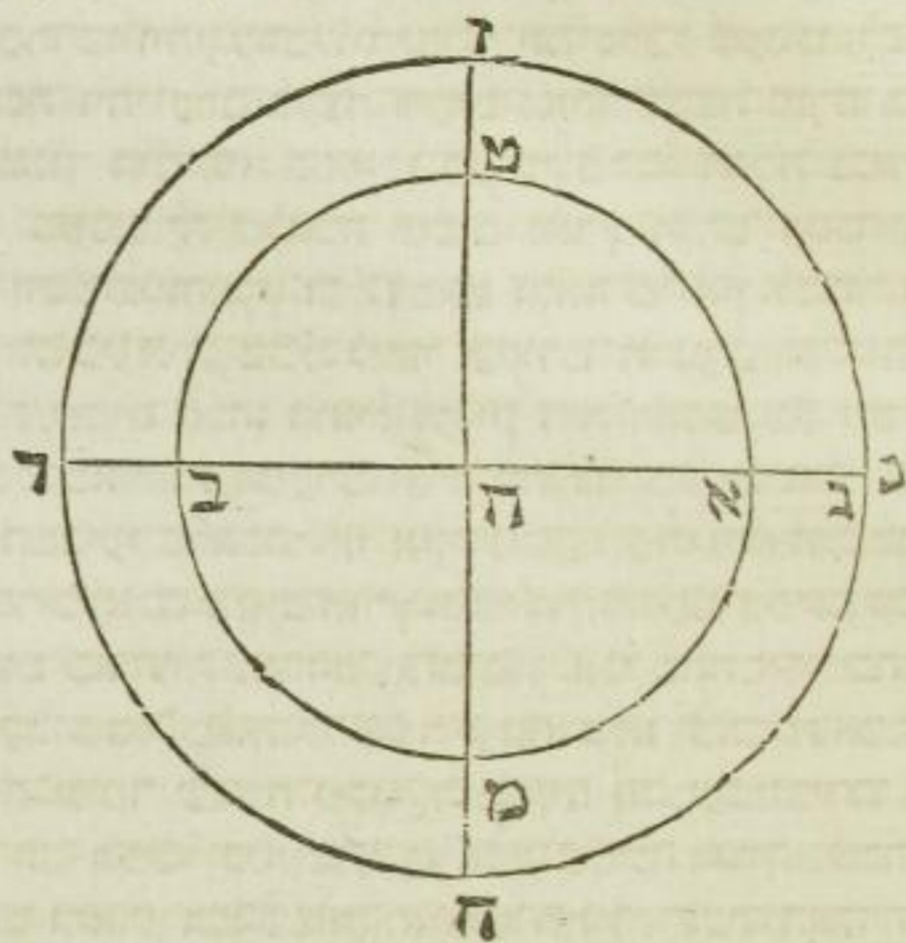

שיש לנו מפני זה לומר כי שטח כפות רגלי ראובן הוא מקביל לשטח כפות שמעון כשהם עומדים כמו שיהיה כף הימני מקביל לכף שטח ידך השמאלית כשתספוק אותן ואעפ"י כן הנה לא ימוט אחד משניהם ולא יפול ולא יטה מהיותו עומד בקומה זקופה על שטח האופק הוזה זה ממעל לו וזה מתחת לו כמו שאמרנו כמו שלא ימוט לוי העומד כמו כן בקומה זקופה במקום טבור הארץ וזה פלא גדול ודבר היא אי אפשר בעיני מחשבי הדמיון עד כי הוא מכחיש במציאותו ולא יאומן בו כי יסופר ותהיה מחשבתו ויאמר איך יתכן בראובן ושמעון שיהיה מצבם זה אצל זה כפי שאמרתם ולא ימוטו והלא בהיות האחד מהם נצב על שטח האופק בקומה זקופה ראשו למעלה רגליו למטה הנה השני בהתיחסו אליו יהיה או כאלו רגליו למעלה וראשו למטה הואיל ומצבם לפי מה שאמרתם הוא כאלו כל אחד משניהם הוא נתלה בכפות רגליו מכפות רגלי השני ואיך לא יפול האחד מהם כשנחשוב בו כי רגליו הם למעלה וראשו למטה בהתיחסו לאחד שראשו למעלה ורגליו למטה אבל יאמר איך לא ימוטו שניהם בהתיחסם ללוי הואיל וכפות רגליו למטה בהתיחסו אליהם הם מקבילות בשטחיהם לשטח טבור הארץ הן כוה וכוה שטח עליו מחשב הדמיון שבש ובלכל עלינו עד כמעט התעונו והביאו אותנו לכחש ולכפור בדבר הנמצא לולא מחשב השכל שעמד נגדו וגער בו ואמר לו ולמה זה נתהוה ונחשוב כי ימוט אחד משניהם והנה הוא נסמך על עצמו עומד על מקומו ההוא מהארץ כלפי מרכזה וראשו כלפי השמים ומפני זה נתעה במחשבתנו ונייחס ראובן ושמעון זה לזה הואיל ואינן צריכין זה לזה בעמידתם על מקומותם מהארץ ולא נסמכין זה בזה אלא מעתה נשוב ונייחס אותם לרקיע ולארץ ונמצא שכל אחד מהם הוא נצב על מקומו ההוא מהארץ בקומה זקופה נסמך על עצמו רגליו כמו שאמרנו כלפי מרכזה וראשו כלפי הרקיע שממעל לו ומשפט כל אחד מהם בזה העניין הוא כמשפט לוי ושאר בני אדם העומדים על הארץ וכמה שמועות עוד מזאת החכמה וזולתה הוא תוהא לו מחשב הדמיון וילאה ויכהה עינו מראותו ויודרו לו מחשב השכל בטוב טעמו וישת לו קץ ויבא עד תכונתו ועל כן הוא השכל מתהלל וגבורות ימלל:

שהוא טבור הארץ עד נקודת מ הקבועה בטבור הים הגדול ואמשיך שני האלכסונים האלה מפה ומפה ואוציאם על ישרם עד לעגולת גזרה החקוק בעקמימות הרקיע עד שתהא נקודת ג ממנו נקודת נכח הראש ראובן השוכן במקום א שבקצה מזרח הישוב כמו שנקודת ד ממנו היא נוכח רגליו והיא עצמו נוכח ראש שמעון השוכן בקצה המערב כמו

שנקודת ג היא נוכח רגליו ועל המנהג הזה תהיה נקודת ז מהרקיע היא נוכח ראש לוי השוכן במקום ט שהיא טבור הארץ ותהיה נקודת ח היא נוכח רגליו ולפיכך היה האופן הזה מאופני חצי היום העובר על נקודות ג ד הוא אופן חצי היום משותף לראובן ושמעון וגם לכל אחד מהמקומות הסדורים על גבול מזרח הישוב ועל גבול מערב והוא אופק משותף לטבור הארץ ולטבור הים הואיל ונקודות ז ח הם קוטביו ויהיה אופן השני העובר על נקודות ז ח אופן חצי היום משותף לטבור הארץ ולטבור הים ולכל המקומות הקבועים על אמצע הישוב והוא עצמו אופק משותף לראובן ולשמעון הואיל ונקודת ג ונקודת ד הם קוטביו נמצא לפ"ו כל אחד מראובן ושמעון עומד לו על שטח האופק הוזה המשותף להם נצבים עליו משני עבריו בקומה זקופה על שטח זה ממעל לו וזה מתחת לו לפי מחשבותינו עד

יה למדני בין וכל הראני אך לחזות עוון מאד הלאני
 צבאות שמי שחק בידי שם ומהם האמירני והפליאני
 אבין צפוני תעלומותם ואדעם והם לא ידעו מי אני
 אשוב ואבוא לחדריהם ואראה כל יצור מהם ולא יראוני

הראש היא אחת לכולם וכן נקודת נוכח הרגלים היא אחת בעצמה לכולם וכן ולפי כן קו האופק המזרחי הוא אחד בעצמו לכולם וכן הדין בקו אופקם המערבי וכן הדין בקשת ההיא מאופן חצי היום שממעלה מהם וכן בקשת ממנו

ואשוב לברר זה הענין שאנו בו ואומר כי השתתפות ראובן ושמעון באפקם ובאופן חצי היום אינו כעין זה שמשותפין בני מדינה אחת העומדים זה בצד זה על שטח אופקם וזה כי אלה בני המדינה האחת הואיל ונקודת נוכח

*